

luški glasnik

Koper, oktober 1990, leto XX., št. 10

Poslovni rezultati prvih devet mesecev

Za osvežitev spomina

Ko sem se v julijski številki našega časopisa oglasil na tej strani, so bili "na tapeti" polletni rezultati poslovanja. Za osvežitev spomina naj ponovim le ključne ugotovitve iz omenjenega članka: povedano je bilo, da je bil v prvih šestih mesecih pretovor blaga nad vsemi pričakovalnimi, skoraj za četrtno višji od tistega v enakem obdobju lani; da smo ga opravili s štirimi odstotki manj redno zaposlenih, da je bil iztržek (merjen v ameriških dolarjih) tudi rekorden, saj je dosegel mesečno povprečje 5,1 mio, da pa je kljub temu pričakovati izgubo okrog dveh milijonov dolarjev.

Analizirani so bili tudi razlogi za, vsaj na prvi pogled, tako presenetljive poslovne rezultate; med glavne krivice so bili na zatožno klop poslani - tečaj dolarja, inflacija in plače. Tečaj dolarja, od katerega so odvisne cene naših storitev tako na tujem kot domačem trgu se namreč ni spremenil že od lanskega novembra medtem, ko je več kot 40 % inflacija v tem obdobju na področju vseh vrst stroškov opravila svoje. Prav tako smo v letu 89, ko so bili pogoji gospodarjenja za nas naravnost idealni (ob visoki inflaciji se je tečaj dolarja dnevno zviševal, z njim pa tudi naše cene itd.) povečali osebne dohodke od povprečnih 520 nemških mark na skoraj 1100 ob koncu leta, za takšne plače pa je sedaj naenkrat "zmanjkalo prostora" v bilanci uspeha. Posebej je bil omenjen problem amortizacije; leta je namreč, upoštevajoč obvezno predpisano revalorizacijo, ki smo jo dolžni opravljati skladno z uradno rastjo cen (in je seveda tečaj tujih valut prav nič ne zanima) - preseгла vse razumne meje. Mesečno moramo namreč obračunati za 1,4 mio dolarjev amortizacije, kar predstavlja med četrtno in tretjino vse realizacije...

Ob koncu omenjenega članka je bila podana še, ne ravno optimistična a zato gotovo trezna napoved - da si ob nespremenjenih pogojih gospodarjenja tudi v prihodnje ni obetati boljših rezultatov, kajti ob vseh vloženih naporih za čim večji obseg prometa bo izguba še naprej naraščala, če ne bomo sprejeli nekaj

učinkovitih ukrepov - med njimi, poleg organizacijskih sprememb, varčevanja pri vseh stroških ipd. tudi gotovo najmanj popularnega - znižanja plač.

Kaj smo se dogovorili ob polletju

Nadaljevanje vam je gotovo poznano. Dokončno ugotovljena izguba v polletni bilanci je dosegla 22,8 mio din (takratnih 1,95 mio USD), delavski svet pa je med drugim potrdil predlagano znižanje osebnih dohodkov za okrog 9,5 % (nekaj skozi zmanjšanje vrednosti točke, nekaj pa preko ti. enodnevnega povprečnega zaslužka). Ob tem je bilo jasno povedano, da to znižanje plač še zdaleč ni dovolj za to, da bi prišli iz rdečih števil; da bo vsak izmed poslovnih - od luško-transportnega delavca pa do glavnega direktorja če hoče - zavihal rokave, ob devet mesečni bilanci pa bomo skupaj pregledali rezultate in se odločili za nadaljnje ukrepe. Prav tako pa seveda preverili, ali bi bilo mogoče osebne dohodke zopet povrniti vsaj na staro raven - končno smo predvsem zaradi njih tu.

Kljub jasno sprejetim dogovorom in kljub vnaprej znanemu znižanju osebnih dohodkov smo potem doživeli še tisto, nekoliko zmedeno stavko, ki pa jo seveda na tem mestu ne mislim pogrevati, še manj seveda z vseh strani ocenjevati.

Po tem dolgem (a kot boste lahko sami presodili - ne tudi nepotrebnem) uvodu - pa sedaj k bistvu. V finančno-informacijskem sektorju smo na podlagi opravljenega obračuna za prvih osem mesecev že pripravili oceno poslovanja za obdobje januar-september, obravnaval in ustrezne ukrepe pa je na tej podlagi sprejel najprej kolegij glavnega direktorja, nato pa na svoji seji 5. oktobra tudi delavski svet. Poglejmo najprej kakšni so ocenjeni rezultati.

Promet blaga ob devetmesečju - še vedno ugoden

V prvih devet mesecih je znašal obseg ladijskega prometa 4,23 mio ton blaga, kar je 17 % več kot v

enakem lanskem obdobju in 21 % več od načrtovanega. Tudi zadnji trije meseci, če jih analiziramo posebej so bili uspešni. Tako smo v obdobju julij-september pretovorili za 1,37 mio ton blaga, kar je 9 % več kot lani v enakem trimesečju in celo 37 % več od načrta, ki pa ga za polletne mesece na podlagi izkušenj iz preteklih let resda nismo postavili visoko (333.000 ton mesečno).

Finančni rezultati - skoraj podvojena izguba

Kljub uspešnemu obvladovanju prometa pa so finančni rezultati še

slabši kot ob polletju. Čeprav smo uspeli materialne stroške zmanjšati za okrog 2,5 %, kar pomeni, da so bili le-ti mesečno za nekaj manj kot 2 mio din nižji, kot pa bi bili, če bi bil njihov obseg tak kot v prvem polletju, so vse te učinke izničile že samo tečajne razlike. Le-te so znašale ob polletju 608 tisoč din, ob devetmesečju pa jih ocenjujemo na skoraj 5 mio din. Gre v največji meri za razliko med zneski, ki smo jih zaračunali v tuji valuti kupcem in zneski dinarjev, ki smo jih dobili ob plačilu storitev po nižjem tečaju.

(nadaljevanje na 2. strani)

Mostovno dvigalo je dobilo najtežji del

Prejšnji mesec, natančneje v ponedeljek 24. septembra, so delavci mariborske Hidromontaže (za ta dela jih je najelo avstrijsko podjetje Voest Alpine) v terminalu za razsute tovore na mostovno dvigalo montirali najtežji in najzahtevnejši del - sto ton težko in 38 metrov dolgo "roko". V terminalu za razsute tovore dnevno pretovorijo okoli 12.000 ton premoga, boksita in železove rude. Z novim mostov-

nim dvigalom pa bo mogoče pretovoriti tudi do 25.000 ton dnevno. Mostovno dvigalo bo stalo 80 milijonov avstrijskih šilingov, Luka pa ga bo plačala s storitvami dobavitelju Voest Alpine v petih letih. Mostovno dvigalo pomeni novo pridobitev Luke Koper v njenem posodabljanju opreme. Na posnetku je roka, ki so jo dvignili s pomočjo plavajočega dvigala Ursus iz Trsta. Z. V.

(nadaljevanje s 1. strani)

Dolar je namreč v tem času še naprej padal: v prvem polletju je bil njegov poprečni tečaj 11,8 dinarja, v obdobju julij-september pa le še 11,1 din!!

Podatki za prvih devet mesecev nas ob tem tudi prepričujejo, da je velik del materialnih stroškov pri nas fiksen in da jih je na kratek rok izredno težko zmanjšati (večje znižanje smo dosegli le pri stroških investicijskega vzdrževanja). Zmanjšanje osebnih dohodkov bi v primeru, če bi tudi za mesec september uporabili vrednost točke, ki jo je sprejel delavski svet na zasedanju julija, prinesla v treh mesecih 10,2 mio din "prihranka" (tj. 15 % manj kot je znašalo poprečje I:VI 90). Toda tudi ta ukrep ni bil dovolj kajti v teh zadnjih treh mesecih smo imeli v primerjavi s prvim polletjem precejšen izpad realizacije. V prvem polletju smo zaračunali vsak mesec za 58 mio din storitev, v obdobju julij-september "le" 52,3 mio. K manjši realizaciji je prispeval tako manjši obseg prometa v primerjavi s prvim polletjem (kar je za poletne mesece razumljivo) kot tudi nižje cene naših storitev, ki so vezane na tečaj dolarja. Končni rezultat se kaže v povečani izgubi, ki znaša po oceni 43,1 mio din. Če je bila ob polletju le-ta 22,8 mio din se je torej v treh mesecih skoraj podvojila, kar samo še potrjuje dejstvo, da je v teh razmerah poslovni uspeh žal v veliko večji meri odvisen od zunanjih pogojev gospodarjenja kot pa od možnosti, ki jih imamo na kratek rok na področju notranjih ukrepov. Če povzamem: ukrepi na notranjem področju, pri zmanjševanju materialnih stroškov in stroškov delovne sile (če plače tako imenujemo) so sicer dali rezultat, ki bi ga lahko na grobo ocenili na višino 16 milijonov din prihranka vendar so bili ti učinki zdaleč premalo. Samo tečajne razlike so jih zmanjšale za 5 milijonov, "izpad" realizacije v primerjavi z doseženim v prvem polletju ocenjujemo na okrog 18 milijonov, k temu je treba prišteti še okrog 3 milijone višje nematerialne stroške (med njimi so že tudi prvi izdatki za odkup delovne dobe presežnih delavcev), pa še vse prispevke in davke

- in računica se konča pri omenjenih 43,1 milijonih dinarjev (3,9 mio USD).

S svinčnikom nad izgubo

Kolegij glavnega direktorja je ob takih poslovnih rezultatih sklenil, da je potrebno poiskati vse zakonske možnosti za "papirnato" pokritje izgube. Zelo grobo povedano, tisto kar nismo mogli v teh mesecih opraviti z viličarji, dvigali in tarifo - naj bi v naših bilancah opravili s svinčnikom. Spravili smo se nad amortizacijo, za katero že ves čas ugotavljamo, da je nenormalno visoka in da jo poslovni rezultat enostavno ne prenese.

Lotili smo se je z dveh strani. Najprej smo šli v ponovno ocenitev tržne vrednosti našega premoženja oz. točneje rečeno - osnovnih sredstev. Ugotovili smo, da so gradbeni objekti v poprečju pravilno vrednoteni, da pa so tržne cene opreme, skupaj vzeto, skoraj za tretjino nižje od tistih, po katerih je prikazana vrednost opreme v naših poslovnih knjigah. To tudi pomeni, da je bila amortizacija na opremo za ta del previsoko obračunana. Drug način kako znižati amortizacijo smo našli v dejstvu, da je bil velik del luke zgrajen z nepovratnim denarjem gospodarstva R Slovenije. Zakon o računovodstvu nam dopušča, da amortizacijo tistega dela infrastrukturnih objektov, ki so bili financirani nepovratno (bodisi iz proračuna ali pa tako, kot v našem primeru iz sredstev slovenskega gospodarstva - preko SIS za železniški in luški promet) knjižimo v breme poslovnega sklada. Preprosto povedano, še naprej evidentiramo zmanjšanje vrednosti teh sredstev zaradi obrabe (amortizacije) vendar nismo za ta del dolžni nadomestiti njihovo vrednost iz ustvarjenih prihodkov temveč samo evidentiramo zmanjšano vrednost našega premoženja. Po izredno zahtevnih preračunih smo v računovodstvu ugotovili delež vrednosti posameznih objektov, ki so bili v preteklosti - vse od leta 1976 dalje - financirani s temi sredstvi in temu ustrezno popravili obračun amortizacije. Skupni učinek obeh računovodstvih operacij je dal možnost, da za devet-

mesečno obdobje zmanjšamo amortizacijo od siceršnjih 142 na 102,2 milijona din ali za 39,8 milijona dinarjev. Na ta način pa bi tudi prvotno ocenjeno izgubo 43,1 mio din uspeli zmanjšati na okrog 3,3 mio din.

Nekaj malega ekonomske teorije

Vse to, kar sem doslej omenil, je povedano silno poenostavljeno. Ne gre le za to, da je za tem bila obilica dela in preračunavanj, ki jih je bilo v računovodstvu pač potreba opraviti, tudi ne za to, da je bilo za ta korak potrebno opraviti kar nekaj konzultacij s Službo družbenega knjigovodstva, Republiškim sekretariatom za finance itd. Gre za nekaj drugega - za vsebino te knjigovodske operacije. Zelo napačno bi namreč bilo, če bi si kdorkoli izmed bralcev sedaj predstavljal, da izguba ni nikakršen problem - saj, če je ne moremo pokriti z večjim iztržkom, jo bomo pa z brisanjem nekaj števil v bilanci. Najprej - ta operacija je bila enkratna in za kaj podobnega sedaj nimamo več nikakršne možnosti.

Drugič, dejstvo, da s prihodki ne moremo pokriti več tolikšne amortizacije pomeni, da bomo za toliko manj imeli tudi denarja za nakup novih strojev, za izgradnjo skladišč - skratka za obnovev sredstev s katerimi delamo in brez posodabljanja katerih ni ne razvoja pa tudi ne zadovoljivega opravljanja luških storitev. Tretjič - nezmožnost obračunati visoko amortizacijo pomeni tudi nezmožnost zagotavljati dovolj visoko likvidnost. Amortizacija je namreč edini strošek (evidentiranje "nevidne" obrabe delovnih sredstev, naprav, zgradb ipd.), ki ne predstavlja hkrati tudi denarnega odliva (v trenutku, ko jo zabeležimo, ni potrebno še nikomur nič plačati; to naredimo šele takrat, ko se odločimo za nakup novega stroja ipd.). Drugače povedano - tudi če bi teoretično imeli možnost zmanjševati to postavko v bilanci uspeha še naprej, če bi torej imeli možnost zakrivati si oči pred dejstvom, da s finančnimi učinki našega poslovanja

pač nismo sposobni obnavljati naših delovnih sredstev - bi prej ali slej trčili ob nekaj drugega, kar pa seveda skriti ne da. Ob pomanjkanje likvidnega denarja! Brez tega pa ni možno normalno poslovati in tudi ne izplačevati plač. Po tem kratkem, a verjetno nujnem, sprehodu skozi osnove ekonomije, nazaj k rezultatom poslovanja in ukrepom, ki jih je ob obravnavanju ocen za devet mesecev sprejel delavski svet.

Vračanje osebnih dohodkov na osnovi vladnih obljub

Delegati delavskega sveta so bili seznanjeni z ocenjeno izgubo, prav tako pa tudi z navedeno možnostjo pokrivanja le-te ob devetmesečju.

Izdelana pa je bila tudi ocena poslovanja do konca leta. Kolegij glavnega direktorja je namreč ocenil, da bi se izguba v poslovanju ob nespremenjenih pogojih gospodarjenja že ob sedanjem nivoju osebnih dohodkov do konca leta zopet povečala na okrog 12 milijonov din. Mesečno namreč ob takem tečaju dolarja in tem obsegu prometa "pridelamo" kljub vsem naporom okrog 6 milijonov din izgube, zmanjšanja na račun amortizacije pa bodo odslej naprej prinesla v primerjavi za dosedanje višino le 3,8 milijona din "prihranka".

Upanje na boljši zaključek poslovnega leta nam dajeta le običajno večji obseg pretovora v teh zadnjih mesecih in obljuba, ki jo je dal predsednik zvezne vlade. Le-ta je namreč ob vztrajanju na nespremenjenem tečaju tujih valut obljubil 10 % izvozne stimulacije. V kolikor bo ta obljuba z zakonskim predpisom uresničena lahko pričakujemo do konca leta vsak mesec za okrog 2,5 do 3 milijone izvoznih stimulacij. Na tej osnovi je bilo delavskemu svetu predlagano, da že z mesecem septembrom odpravimo znižanje osebnih dohodkov, ki je bilo uvedeno v mesecu juliju. V Luki bomo seveda še naprej pozorno spremljali tekoče poslovne rezultate v upanju, da se bodo ti načrti in obljube uresničili s tem pa tudi zadržali doseženi osebni dohodki.

Mirko Pavšič

Naši upokojenci so nam povedali: iz Luke odhajamo zadovoljni

Glede na to, da se je v letošnjem letu upokojilo precej luških delavcev, med njimi tudi tisti, ki so v Luki Koper od samega začetka in tisti, ki so z nami delali več kot dvajset let, smo se odločili, da naslednji dve strani posvetimo našim sodelavcem, ki so odšli v zaslužen pokoj. Z nekaterimi smo se pogovorili ob njihovem poslovnem dnevu in nekaj lepih trenutkov zabeležili tudi v naš objektiv. Na teh straneh objavljamo tudi imena vseh delavcev Luke Koper, ki so se upokojili v obdobju od 1. januarja do 30. septembra letos.

Na Luko nas vežejo lepi spomini

Pogovor z Vido Valič, Josipom Kranjcem in Ivanom Brezecem je bil zelo prijeten. Ob poslušanju njihovih vtisov in mnenj o Luki smo začutili, da jim besede vrejo iz srca in iz čustva, ki jih je toliko let vezalo na Luko. Govorili so srčno o trenutkih, ko so postali luški delavci, ko se je 25. maja v letu 1957 uradno rodilo tedanje Pristanišče Koper. Na začetku je premoglo kar tri zaposlene delavce, potem pa se je začelo in že čez leto dni jih je bilo 37. Že tedaj to niso bili samo luško-transportni delavci, teh je bilo le 22. Dovolj pa jih je bilo za tiste čase, dovolj za začetek, a ne le začetek organiziranega prekladalnega dela temveč tudi za nadaljnjo rast. In preden so začeli poglobljati morskno dno, so zaprli Stanjolski zaliv, bager Peter Klepec pa je začel delati, kopati in nasipavati. Spomini so živi tudi na leto 1959, ko so v Luki pretovorili 61.494 ton, od tega tudi prvih 10.000 ton v mednarodnem prometu...

Naj bo to dovolj za uvod, preden dobijo besedo "pionirji" Luke Koper, ki so skupaj s Petrom Klepcem prišli iz Reke na slovensko Obalo, da bi poglobljali morskno dno, da bi lahko v Pristanišču Koper pristala prva ladja.

Vida Valič

drugo delovno mesto," sta nam povedala Josip in Ivan.

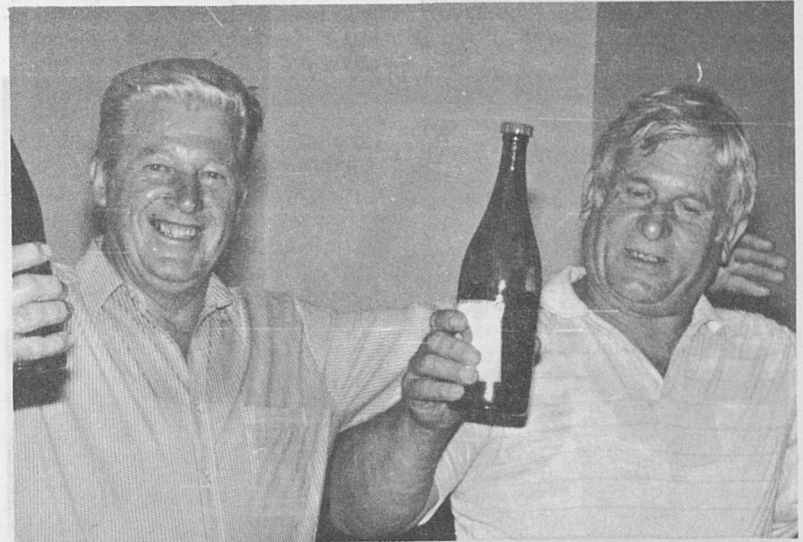
Od leta 1962 dalje je Ivan delal v maritimni dejavnosti kot vzdrževalec, Josip pa kot vodja pilotskega čolna "Junon", ki je opravljal različne prevoze ob obali Luke Koper. Po osmih letih je Josip postal krmar pilotskega čolna, po petih letih pa se mu je pridružil še Ivan. Skupaj

zelo težko in naporno: morje je včasih mirno, včasih pa tudi ne in za mornarja ni nič nenavadnega, če se mora včasih boriti proti pastem na nemirnem morju. "Ivan Brezac je še dodal: "Ko bi videli le, kako sem prevažal pilota v čolnu, ko sem moral veslati. Ni bilo lahko, vendar sem moral zdržati, tako je bilo tedaj."

Ivan, povejte nam, kako je bilo takrat, ko je v Luko Koper priplula prva ladja Gorica 7. decembra leta 1958?

nilni smo pogoje za upokojitev. Tudi sama odhajam zadovoljna in srečna, da sem delala v Luki. Sedaj bom imela veliko časa in želim si, da bi odšla v svoj rodni kraj na Vipavskem, saj že dolgo nisem videla svojih, na katere sem zelo navezana. Ponovno želim podoživeti otroška leta, poleg tega pa zelo uživam v naravi," pravi Vida.

Še dolgo smo se pogovarjali. Želeli smo izvedeti, kaj bodo počeli naši upokojenci sedaj. Vido smo že slišali, Ivan in Josip pa imata povsem

Josip in Ivan

"Bil sem prisoten in spominjam se, da je prišel pilot iz Reke, ki je pripeljal ladjo do obale. Bila je to prva ladja v Luki in to velika prekooceanka ... ni je bilo lahko privzeti, a uspeli smo."

Tudi sodelavka Vida Valič nam je povedala veliko lepega. Do upokojitve je bila vodja računovodske službe, v Luki pa se je zaposlila 1. avgusta 1959, le dva meseca pozneje kot Ivan in Josip.

"V Luko sem prišla še zelo mlada in vsa moja leta do sedaj so bila tako ali drugače povezana z Luko. Ni nam vseeno, da odhajamo, a izpol-

drugačne načrte.

"Na morju smo začeli in na morju bomo končali. Vse dokler bova mogla in dokler nama bo zdravje dopuščalo, se bova družila z morjem. Poleg delovnega mesta in morja imava najraje vino in ribo, torej ribolov in proizvodnjo vina," sta nam v šali povedala.

Težko je v tako malo vrsticah opisati vsa doživetja naših upokojencev v Luki Koper. Pogovarjali smo se še o marsičem, želeli smo namreč kar najbolj spoznati naše sedaj že bivše sodelavce. To so bili luški delavci, katerim bo v spominu za vedno ostala Luka in njeno rojstvo, to so pionirji našega podjetja.

Sodelavci so prišli pozdravit Josipa, Ivana in Draga, ki so se upokojili prejšnji mesec

"V Koper smo prišli iz Reke. Ko se je začela graditi Luka, torej prvi vez, smo bili na Petru Klepcu. To je bilo leta 1957. Na tem bagru smo delali do leta 1962, potem pa šli na

sta ostala do upokojitve. Na vprašanje, ali sta bila zadovoljna s svojim delom v Luki, sta nam odgovorila: "Nikoli se nisva pritoževala nad svojim delom. Čeprav je bilo včasih

Prvič na aktivnih počitnicah

Tudi mi smo bili prisotni na "fešti", ki jo je ob svojem odhodu v pokoj priredila Marčela Jenko. Nismo si mogli kaj, da ne bi opazili hkrati žalosti in zadovoljstva v njenih očeh. Marčela je bila ta dan še posebno razpoložena. Dobili smo vtis, da se veseli odhoda v pokoj, da pa žaluje, saj zapušča svoje sodelavce v Luki. A prišel je dan, ko je tudi sama po tridesetih letih dela v Luki učakala svoj zaslužen pokoj. V vseh teh letih je zamenjala le dve delovni mesti, v pogovoru pa nam je tudi pripovedovala o svojih prvih

letih službovanja v Luki. "V Luki sem začela delati kot delavka. Od leta 1961 sem delala v lesnem skladišču kot markirantka in to vse do leta 1979, ko sem postala administrator v pisarni. Dobro se še spominjam, ko smo prvič markirali les iz dveh tovornjakov, pozneje že iz štirih, zaposlenih pa nas je bilo vedno več," nam je povedala Marčela.

Se česa še posebno spominjate, kar ne boste pozabili?

(nadaljevanje na 4. strani)

(nadaljevanje s 3. strani)

“Precej sem doživela, a veliko teh dogodkov danes ni več pomembnih. Nikoli pa ne bom pozabila, tega, da smo zaradi odsotnosti z dela dobili precej manjšo plačo. Poleg dobrega dela nismo smeli manjkati v službi in to ne glede na družinske obveznosti. Spominjam se tudi, da nismo imeli garderobe, delovnih oblek... Kaj moremo, tako je pač bilo včasih.”

Sedaj ste se upokojili?

“Verjemite mi, da mi je bilo zelo težko, ko sem izvedela, da odhajam v pokoj in tega na začetku nisem mogla niti verjeti. Bilo mi je težko in nenehno me je preganjala misel, kako bom brez svojih sodelavcev, ki so me zelo spoštovali. Prišel je

pač dan, ki je za vsakogar neizbežen.”

Sedaj mislite o tem drugače?

“Morda imate prav. Ko sem bila namreč na zadnjem dopustu, sem šla na aktivne počitnice za sedem dni v Bovec. Šele sedaj sem spoznala, kaj pomeni aktivni dopust za človeka. Zato upam, da bom kot upokojenka vse nadoknadila, saj si v vseh tridesetih letih dela v Luki nisem privoščila počitnic. Dopust sem sicer vzela, nisem pa se odpočila.”

Tako nam je pripovedovala Marčela v našem kratkem pogovoru. Upajmo, da ji bo sedaj pravi počitek koristil in da nas bo včasih še obiskala ter na povedala kaj zanimivega za naše glasilo. Srečno Marčela!

Marčela Jenko je za svoje sodelavce pripravila zakusko

Upokojili so se pionirji Luke Koper

Luka Koper, ki je letos dopolnila 33 let svojega obstoja, je od 1. januarja do 30. septembra letos ostala brez 36 delavk in delavcev. Toliko se jih je namreč v tem obdobju upokojilo. V tem smislu imamo lahko letošnje leto za rekordno. Med temi našimi upokojenci je 22 naših sodelavcev delalo v Luki več kot dvajset let, nekaj pa je tudi takih, ki so Luki ostali zvesti 30 in celo več let. Prejšnji mesec so se med drugimi upokojili tudi Vida Valič, Josip Kranjac in Ivan Brezac,

ki so bili pravi pionirji Luke Koper, saj so bili v njej zaposleni od njenega samega začetka. Ob njihovem odhodu iz Luke, torej ob njihovi upokojitvi, jih je sprejel tudi glavni direktor Rudi Dujc. Pri njem so se zadržali v dvehurnem pogovoru, v katerem so orisali svoje delo v prvih letih v Luki in vtise, ki jih ne bodo mogli nikoli pozabiti. Bil je to prisrčen pogovor, nato pa jim je direktor zaželel mnogo sreče in zdravja v njihovem nadaljnjem življenju.

Z. V.

Z leve proti desni: Josip Kranjac, Ivan Brezac, vodja kadrovske službe Zdenka Novak, Vida Valič in glavni direktor Luke Koper Rudi Dujc

Razburkano morje

Razburkano morje v steno obale pljuska, med valovi se ladja vidi, tovor za luko pelje.

Ladja je znake dala, pilota je čakala, v zalivu Ankarana se je zasedrila.

Pilot na obali stoji, ladjo na morju vidi, to ni ona, ki tovor za našo luko pelje.

Morje razburkano se umiri, vater zapiha, megle razprši, ščistilo se je nebo, sonce zasijalo je toplo.

Pilot pohiti, se kapitanu oprusti, zasuče krmilo močno in ladjo varno pripelje v luko.

Se štiva odpre, se tovor razloži, se kapitan pozdravi, poslovi in na svidenje si spet želi.

Miroslav Tomšič

Najbolj zadovoljen bo vnuk

Malo nenavaden naslov, porečete, za pogovor z Dragom Staničem. Vendar naslova nismo izbrali po naključju, kar boste spoznali iz naslednjih vrstic.

Našega sodelavca v Luki bolj ali manj vsi poznajo, pa ne le zato, ker je v Luki delal kar 28 let, temveč tudi zato, ker je polnih sedemnajst let delal kot luško transportni delavec. Po sedemnajstih letih je bil premeščen na delovno mesto razporejevalca v Generalnih tovorih, kjer je ostal sedem let, do upokojitve pa je delal kot privezovalec ladij. Njegov blag nasmeh, ki ga je vedno spremljal, ni izginil tudi ves čas, ko smo se z njim pogovarjali. Drago je prišel iz vasi Podkalinje blizu Bosanske Krupe, vzljubil je to okolje in se kmalu odločil, da bo tu ostal. Poglejmo, s kakšnimi vtisi odhaja Drago v pokoj.

“V Koper sem prišel že leta 1960, zaposlil sem se v tedanjem gradbenem podjetju 1. maja in kmalu sem se nekako odločil, da bom tu, kjer živim s svojo družino, tudi ostal do konca svojega življenja. Po dveh letih sem se zaposlil v Luki in tu

dočakal svoj pokoj,” nam je povedal Drago Stanič.

Vsi vemo, kako je bilo tedaj v Luki, kako se je delalo, zato s temi vprašanji nismo želeli obremenjevati svojega sogovornika. Bolj nas je zanimalo, kako bo Drago preživljal svoje dneve kot upokojenec.

“Verjemite mi, da se je moje upokojitve še najbolj razveselil moj štiritletni vnuk Janko, ki bi težko vstajal in hodil v vrtec. Tako ga bom poslej jaz pazil in večino svojega časa bom preživel z njim. Hodil bom tudi na svojo njivo, kjer sem vse lepo uredil in ukvarjal se bom z rejo koz, prašičev itd. Veliko časa si bom vzel tudi za vnučkinjo Kim, ki obiskuje prvi razred osnovne šole.”

Iz Luke torej odhajate zadovoljni?

“Ne vem, kaj naj vam rečem. Luka mi je nudila vse, kar delovnemu človeku pripada. Žal mi je, ker zapuščam svoje sodelavce, vendar upam, da se bom z njimi še videval, po naključju ali pa na svojem posestvu, kjer se bomo ob hrani in pijači spominjali na dneve, ki smo jih preživljali v Luki. Odhajam zadovoljen in vsem v Luki želim, da bi vse

težave, ki so trenutno prisotne, rešili na kar najbolj miren, najboljši in strpen način.”

V pogovoru z Dragom smo slišali še veliko lepega. Naj omenimo zanimiv podatek, da je Drago bil v vseh teh letih le okoli pet mesecev na bolniškem dopustu. Tudi to potrjuje, kako je Drago vestno opravljal svoje delovne zadolžitve. Tudi zato mu, kot vsem našim upokojencem, želimo mnogo sreče in zdravja v njegovem nadaljnjem življenju.

Kaj mislijo luški delavci o luški prehrani, o blokih in denarnem nadomestilu

Zaradi nezadovoljstva, ki se je pojavilo med delavci po ukinitvi blokov in uvedbi denarnega nadomestila za malico, smo pripravili vprašalnik, s katerim smo želeli ugotoviti ali želijo delavci denarno nadomestilo za malico ali pa jim bolj odgovarja star način blokov za nakup toplih obrokov. V anketi smo poleg tega postavili tudi nekaj vprašanj, ki se nanašajo na prehrabene navade luških delavcev, na zadovoljstvo s hrano in na posledice ukinitve blokov za malico.

V anketiranje smo zajeli 10 odstotkov delavcev. Enakomerno, glede na število zaposlenih, so bili zajeti delavci vseh sektorjev. Vrnjenih je bilo nekaj več kot polovico anket, največ iz sektorja kontejnerski terminal, najmanj pa iz generalnih tovorov (manj kot 50 odstotkov). Zaradi slabega vračanja anket iz generalnih tovorov je bilo zajetih zelo malo samskih delavcev. Predvidevamo lahko, da bi bili odgovori vsaj pri nekaterih vprašanih drugačni, če bi bilo v obdelavo zajetih več samskih delavcev oz. delavcev, ki živijo ločeno od svojih družin.

Visok odstotek vrnjenih anket (79%) iz kontejnerskega terminala pa kaže, da je tu problem ukinitve blokov najbolj pereč - po izkušnjah se namreč na pisne ankete najbolj odzovejo ljudje, če jih vprašaš o stvarih, ki jih "žulijo".

Pojdimo k rezultatom ankete.

1. Kaj želijo luški delavci - bloke ali denarno nadomestilo?

Večina delavcev Luke Koper ima rajši bloke za prehrano (66,77%) kot denarno nadomestilo (31,2%). Posebno nezadovoljni so z denarnim nadomestilom delavci v proizvodnih sektorjih (generalni tovari, kontejnerski terminal, sipki tovari - kar 78% jih želi bloke) in v vzdrževanju (bloke želi 68,8%), med njimi pa še posebej delavci, ki opravljajo dela neposrednega pretovarjanja blaga (fizični delavci, vozniki, žerjavisti..) in delavci, ki delajo na vzdrževalnih delih. Režijski delavci, posebno režijski delavci v sektorjih skupnih služb pa bi imeli večinoma rajši denarno nadomestilo (55,6%). Mnenja v luki so torej v resnici

deljena, odgovori na ostala vprašanja pa nam nakazujejo razloge različnih stališč. Razlogi so naslednji: - Delavcem v proizvodnih sektorjih in vzdrževanju predstavlja glavni problem denarnega nadomestila neroden nakup blokov (44%) in dejstvo, da ob padanju življenjskega standarda denar porabijo rajši v druge namene in ostanejo brez malice (med vzdrževalci je takih delavcev celo 29,4%) ali pa se zaradi obeh navedenih razlogov hranijo pomanjkljivo - z malicami, ki jih prinesejo s seboj, s hladnimi malicami ali kakor pač nanese. V prehrano je bil torej z denarnim nadomestilom vnešen določen nered, ki ljudi bega in ježi, - Delavci skupnih služb prehrabeno niso toliko odvisni od toplega obroka v luki, slaba polovica jih je že zjutraj, kar pa ni pravilo pri delavcih v ostalih sektorjih (njihov prvi obrok je za skoraj 80% - malica). Za večino proizvodnih delavcev je topla malica eden od toplih dnevnih obrokov. - Delavci skupnih služb so bolj zadovoljni s prehrano kot delavci

ostalnih sektorjev. V skupnih službah le četrtina delavcev ni zadovoljna s prehrano in pravi, da je hrana slaba, v vzdrževanju je takih 37,5% in med delavci, ki neposredno pretovarjajo blago (fizični delavci, vozniki, žerjavisti,...) pa kar 34,5%. Razlog je verjetno v dejansko boljši ponudbi tople in hladne malice v Pristanu in delnici v upravni stavbi, kjer se hranijo delavci skupnih služb.

V skladu z rezultati ankete in glede na dejanske potrebe luških delavcev, ki so realno različne, je potrebno, da delavci pri plači prejemo bloke. Dobro bi bilo, da bi imeli predvsem delavci skupnih služb možnost zamenjave blokov za denarno nadomestilo. Tako ne bi bili prisiljeni jesti toplih obrokov, ki so za njih manj ustreznih in jih njihov organizem nujno ne potrebuje.

2. Kako je vplivala ukinitve blokov na prehrano delavcev?

Rezultati ankete so pokazali, da je bila z ukinitvijo blokov prizadeta prehrana zaposlenih, kar je verjetno škodljivo vplivalo predvsem na delavce, ki jim je topla malica nujno potrebna. Kar 70% proizvodnih delavcev je jedlo manj redno kot prej in kar 76% jih je jedlo manj toplih obrokov kot pred ukinitvijo blokov. V vzdrževanju je bil padec povpraševanja po toplih obrokih še večji (81% delavcev je jedlo manj toplih obrokov).

Po ukinitvi blokov približno 15 do 16% delavcev porabi denar, namenjen prehrani, za druge namene. V proizvodnih sektorjih je ta odstotek še višji (17%), pri delavcih, ki delajo na vzdrževalnih delih, pa celo do 29%. Glede na to, da večina teh delavcev za malico je prvič v dnevu in da je malica 66% delavcem eden od toplih obrokov v dnevu, je potrebno vsaj v tej sredini zagotoviti take možnosti in pogoje, da bodo vsi delavci malicali topel ali vsaj kakovosten hladen obrok. To je nujno potrebno tudi zaradi narave dela, ki ga opravljajo, saj lahko v nasprotnem primeru pride do zdravstvenih težav zaradi pomanjkljive prehrane.

3. Kako luški delavci ocenjujejo kakovost prehrane, ali so in koliko so zadovoljni z malicami?

Le 4,3% vprašanih luških delavcev je odgovorilo, da je hrana dobra in da so z njo zadovoljni. 64,5% vprašanih delavcev je srednje zadovoljnih, 29% pa nezadovoljnih, saj pravijo, da je malica slaba. Odgovori se po sektorjih nekoliko razlikujejo, še najbolj so zadovoljni delavci skupnih služb, najmanj pa delavci v vzdrževanju (37,5% jih pravi, da je malica slaba). Glavne pripombe se nanašajo na slabo izbiro in ponudbo malic (57%). Zlasti se nad slabo izbiro pritožujejo delavci vzdrževanja (75), bolj pa so z izbiro zadovoljni delavci skupnih služb. Kar 39% vprašanih meni, da malica ni okusno pripravljena, nezadovoljni so predvsem delavci proizvodnih sektorjev, ki se pritožujejo tudi nad preslabo izdatnostjo malic (37,9%), saj po malici ostajajo lačni.

(nadaljevanje na 6. strani)

Delavci Luke Koper upokojeni od 1. januarja do 30. septembra 1990

Zap. št.	Priimek in ime	Let. roj.	Način upokojitve	Delovna doba v Luki Koper	Delokrog
1.	PIRIH Andrej	1938	invalidska	261, 11 m, 22 dni	skladiščnik orodja
2.	GORJUP Vincenc	1939	invalidska	241, 8 m, 2 dni	mazalec
3.	DIMINIČ Riko	1938	invalidska	261, 6 m, 24 dni	delovodja zidarjev
4.	ERZETČ Ivan	1935	redna	261, 8 m, 22 dni	delovodja
5.	ČAMČAR Franjo	1944	invalidska	141, 7 m, 20 dni	pomožni delavec
6.	AGOVIČ Pajazit	1961	invalidska	51, 9 m, 9 dni	čistilec
7.	TULJAK Sergio	1940	invalidska	261, 2 m, 21 dni	pomožni delavec
8.	MARANCINA Leopold	1937	invalidska	191, 1 m, 23 dni	varnostnik
9.	MUJKANOVIC Zekerija	1951	invalidska	151, 10 m, 16 dni	pomožni delavec
10.	KOSMINA Danilo	1928	redna	191, 9 m, 18 dni	mehanic
11.	JERMAN Jožica	1928	starostna	71, 8 m, 7 dni	čistilka
12.	FAVENTO Santo	1931	redna	311, 2 m, 22 dni	delovodja
13.	VIDIC Albin	1938	invalidska	261, 10 m, 18 dni	ključavničar
14.	MAŠALIN Viktor	1932	redna	151, 9 m, 26 dni	pomožni delavec
15.	KOKALJ Franc	1929	redna	231, 7 m, 29 dni	pooblaščenec za VPD
16.	UKOTA Jožef	1930	redna	311, 3 m, 4 dni	delovodja
17.	VODOPIJA Frančiška	1939	redna	231, 7 m, 29 dni	obračunov. delov. dok.
18.	GORONJIČ Mile	1942	invalidska	181, 9 m, 1 dni	pomožni delavec
19.	VATOVEC Dušan	1927	invalidska	271, 10 m, 7 dni	skladiščnik orodja
20.	BOŠNJAKOVIČ Galib	1943	invalidska	81, 6 m, 5 dni	luško-transportni del
21.	EMERŠIČ Maks	1931	redna	281, 11 m, 22 dni	mehanic na plov. objek.
22.	MILOŠEVIČ Mičo	1955	invalidska	141, 4 m, 24 dni	vratar v samskem domu
23.	KREŠEVIČ Alojz	1933	redna	291, 10 m, 27 dni	skladiščnik
24.	ŠEŠET Danijel	1939	invalidska	261, 1 m, 21 dni	luško-trans. del. I
25.	ČURKOVIČ Ante	1929	redna	91, 11 m, 17 dni	nadzornik
26.	BURUKIČ Radko	1943	invalidska	231, 5 m, 27 dni	arhivar
27.	MASLIČ Mirko	1949	invalidska	141, 8 m, 9 dni	pomožni del. servisov
28.	VUKMIROVIČ David	1932	invalidska	191, 6 m, 15 dni	pomožni del. servisov
29.	JENKO Marčela	1941	redna - dokup	301, 1 m, - dni	obrač. delov. dokum.
30.	STANIČ Drago	1936	redna - dokup	281, 1 m, 18 dni	mornar-motorist
31.	KRANJAC Josip	1931	redna - dokup	311, 4 m, - dni	krmar pilot. čolna
32.	ŠKORJA Milka	1940	redna - dokup	261, 2 m, 15 dni	kadrovski referent
33.	VALIČ Vida	1938	redna	311, 2 m, - dni	vodja računov. službe
34.	BREZAC Ivan	1934	redna	311, 4 m, - dni	krmar pilot. čolna
35.	TOPLAK Anton	1934	invalidska	171, 8 m, 20 dni	vzdrževalec
36.	PETRINJA Silvester	1930	redna	271, 9 m, 10 dni	delovodja kom. servisa

(nadaljevanje s 5. strani)

Delavci so svoje pripombe tudi pisno izrazili kot odgovor na vprašanje "Ka vas v zvezi s prehrano v Luki najbolj moti in kaj bi spremenili". Imeli so predvsem naslednje pripombe:

- hrana je večkrat pregreta, postana, mrzla, stara, uporablja se staro olje in maščoba, zaradi česar nekaj delavcev navaja, da jih po obroku boli želodec (take pripombe je dalo 26,9% vprašanih),

- hrana monotona, ni izbire, je neokusna, izboljšati bi bilo potrebno kvaliteto (take pripombe je dalo 55,5% vprašanih delavcev),
- neprimerna higiena (10,7% vprašanih delavcev),

- čakanje na malico, slaba postrežba, ni tople malice v III. izmeni (17,2 vprašanih delavcev).

Iz odgovorov anketiranih delavcev lahko zaključimo, da se luški delavci na splošno hranijo dokaj ustrezno, večina jih je dva do tri tople obroke dnevno. Z ukinitvijo blokov je v celi

luki upadlo povpraševanje po toplih obrokih, kar v nekaterih sredinah ne predstavlja večjega problema (pri delavcih, ki delajo na režijskih delih), zelo neugodno pa je to za delavce, ki opravljajo fizična oziroma proizvodna dela, saj jim je topla malica nujno potrebna. Zaskrbljujoče je tudi dejstvo, da kar 80% predvsem proizvodnih delavcev, je prvič v dnevu malico, da torej pričenejo z napornim fizičnim delom, ne da bi zaužili zajtrk.

Zaključila bi, da je dolžnost podjetja, da zagotovi čimboljše pogoje za urejeno prehrano delavcev, vendar pa mora človek za lastno zdravje kljub vsemu najbolj sam poskrbeti. Rezultati te ankete pa kažejo, da v Luki Koper ni tako. Večina delavcev se je namreč ob nekoliko manj ugodnih pogojih pričela hraniti slabše, manj primerno, precej delavcev se je malici celo odreklo. To pa bi se lahko na daljši rok gotovo odrazilo tudi na njihovem zdravstvenem stanju.

Darka Verbič Vezovnik

Kome koristi dezinformacija i nepoverenje

Svi znamo da svako ima pravo da se informiše o onome što ga interesuje u sredini u kojoj radi. To važi i za nas radnike Luke. Medjutim, niko nema prava da širi lažne vesti, odnosno dezinformacije, kako in drugačije nazivamo.

Prošlog meseca smo slušali dezinformacije vezane za naše preduzeće i čoveka, koji je do nedavno bio glavni direktor Luke Koper, čije je ime suvišno spominjati jer je svima poznato. Te dezinformacije, koje su sejal i neki lučki radnici dobile su takve razmere da su ih morali demantirati i neki slovenski listovi, pa i u Luci Koper preko "kratkih vesti". Jedno je sigurno: oni koji su lansirali lažne vesti pali su na ispitu poštenja jer je i ovog puta pobedila istina, koja je sada svima poznata. Izvesno je takodje da takve dezinformacije štete Luci Koper, preduzeću koje svojom poslovnom tradicijom uživa ugled ne samo u Jugoslaviji, već i svetu, ugled koji radnicima Luke mnogo znači, ugled koji moramo i koji treba poštovati jer je to naš ugled. Oni koji su želeli da se na nepošten način poigraju čašću našeg nekadašnjeg glavnog direktora i ugledom Luke, moraju biti svesni da su u manjini. Neki su tvrdili da su te informacije čuli na talasima radia Koper kleli su se da je istina i na svoj način interpretirali laži koje su im, sigurno, bile duhovna hrana. Ne treba da se plaše da će autor teksta objaviti njihova imena, ali moraju shvatiti da ne treba da se služe prljavim igrama.

Druga tema ovog komentara je nepoverenje u rukovodstvo Luke Koper. Kome mi to ne verujemo? Zar ljudima koji su u najtežim trenucima Luke, kad joj je pretila propast, došli da nam pomognu i usmere nas na pravi put!? Dobro znamo koliko su bile teške te godine i koliko je napora bilo potrebno da Luka Koper sanacijom prebrodi poslovnu krizu i krene pravim putem razvoja. Dobro znamo kakva je luka bila tih godina, a kakva je sada. Objašnjenja su suvišna, a samo onaj ko ne želi priznati istinu može reći da to nije tačno. Danas svako treba da zna u kakvoj je situaciji celokupna jugoslovenska, pa i svesvetska privreda, da je svuda zavladao kriza iz koje svako na svoj način traži puteve izlaska. Takvo ekonomsko stanje nije mimošlo ni Luku Koper. Mnogi se pitaju kako to da smo u Luškom glasniku objavili podatak o prebacivanju plana pretovora, a ipak poslujemo sa gubitkom što se odražava i na naše lične dohodke. Koliko je poznato istina nikad nije bila prikrivana. Ako se želi saznati zbog čega je veći promet, a manje plate, informacije su svima u Luci dostupne a bile su svima i ponudjene. Ako neko zatvara oči pred istinom i ne prihvata je, onda je to njegova stvar. Medjutim, nepoverenje koje je prisutno kod nekih nikome ne koristi, najmanje nama, radnicima Luke.

Z. Vlajić

Ali nas zares nič ne zanima

V prejšnjih številkah Luškega glasnika smo večkrat objavili rubriko "PREDLAGAM - SPRAŠUJEM", a na žalost smo samo enkrat dobili vprašanje, na katero smo v naslednji številki tudi odgovorili. Šlo je za vprašanje v zvezi s sekundarnimi surovinami v Luki Koper. Od tedaj pa kot da v Luki nikogar nič ne zanima, saj bi lahko rubrika prispevala k boljši informiranosti.

Upajmo, da ni res, kar trdimo in da bomo kmalu dobili izrezek objavljene rubrike nazaj v uredništvo, seveda opremljene s kakšnim vprašanjem, predlogom...

DOPIŠUJTE V NAŠE GLASILO

Komu koristi dezinformacija in nezaupanje

Vsi vemo, da ima vsak pravico se informirati o tistem, kar ga zanima o sredini, v kateri dela. To nesporno velja tudi za nas, delavce Luke. Res pa je tudi, da nima nihče pravice širiti lažne vesti oziroma dezinformacije, kot jih tudi imenujemo.

V prejšnjem mesecu smo slišali več dezinformacij, ki so se nanašale na naše podjetje in na človeka, ki je do nedavnega bil glavni direktor Luke Koper, katerega imena niti ni potrebno omenjati, saj je vsem poznano. Omenjene dezinformacije, ki so jih širili tudi nekateri luški delavci, so dobile takšne razmere, da so jih morali demantirati tudi nekateri slovenski časopisi, enako smo storili tudi v Luki preko "Kratkih vesti". Nekaj je gotovo: tisti, ki so sprožili lažne vesti, so padli na izpitu iz poštenosti in na srečo je tudi tokrat zmagala resnica, ki je sedaj že vsem poznana. Nedvomno je tudi, da takšne dezinformacije škodijo Luki Koper, podjetju, ki s svojo poslovno tradicijo uživa ugled ne le v Jugoslaviji, temveč tudi v svetu. Gre za ugled, ki veliko pomeni tudi delavcem Luke, ugled, ki ga moramo spoštovati, saj gre za naš ugled. Tisti, ki so še želeli na nepošten način poigrati s častjo našega nekdanjega glavnega direktorja in z ugledom Luke, se morajo zavedati, da so v manjšini. Nekateri so trdili, da so omenjene informacije slišali na valovih Radia Koper, prisegali so, da je to resnica in na svoj način interpretirali laži, ki so jim nesporno bile duhovna hrana. Ni potrebno, da bi se pri tem bali, da bo avtor teksta objavil njihova imena, morajo pa se zavedati, da umazanij iger ne prenašamo.

Druga tema pričujočega komentarja pa je nezaupanje v poslovodstvo Luke Koper. Komu pravzaprav ne zaupamo? Mar ljudem, ki so v najtežjih trenutkih Luke, ko ji je pretil celo propad, prišli na pomoč in nas usmerili na pravo pot!? Vsi vemo, kako težka so bila ta leta in koliko naporov je bilo potrebnih, da je lahko Luka Koper s sanacijo prebrodila poslovno krizo in si izbrala pravo pot razvoja. Dobro se še spominjamo, kakšna je bila tedaj Luka in kakšna je sedaj. Razlage bi bile v tem trenutku odveč in samo tisti, ki ne upa pogledati resnici v oči, lahko trdi, da to ni res. Danes se mora sleherni luški delavec zavedati, v kakšnih težavah je jugoslovensko pa tudi svetovno gospodarstvo, da je vsem zavladao kriza, iz katere vsak išče svoje poti izhoda. Takšni ekonomski vplivi niso zaobšli niti Luke Koper. Mnogi se tudi sprašujejo, zakaj smo lahko v Luškem glasniku prebrali podatek o preseganju plana pretovora, hkrati pa poslovali z izgubo, kar se odraža tudi na naših osebnih dohodkih. Kolikor je nam znano, resnice nismo nikoli prikrivali. Če kdo želi vedeti, zakaj je ob večjem prometu plača manjša, naj stopi do ustreznih služb, kjer so vsem v Luki informacije na voljo, vsem so tudi bile predočene. Če nekdo pri tem še vedno zatiska oči pred resnico in je ne sprejme, potem je to njegova stvar. Res pa je, da nezaupanje, ki je še vedno prisotno pri nekaterih, prav nikomur ne koristi, še najmanj pa nam, delavcem Luke in tega bi se morali prav vsi dobro zavedati.

Z. Vlajić

Utrinek iz obale

Gre za zanimiv posnetek. Medtem, ko naš sodelavec na operativni obali opravlja svoje delo pod ladjo, iz katere razkladajo bombaž, so se mornarji na ladji posvetili svojemu delu. To je namreč trenutek in hkrati priložnost, da svojo ladjo "polepšajo" po dolgi plovbi. Takšno druženje naših delavcev in tujih ter domačih mornarjev na obali je pogost prizor v Luki.

Čvrsta roka človeka

*Človeka čvrsta roka
tovor premika,
nima miru.*

*Na tračnicah čvrsto
stojijo vagonov kolesa,
tovor se naklada v tisoče ton blaga.*

*Sonce greje z neba,
vročina severa, praši se zemlja,
blešči se tračnica.*

*Od časa do časa
kolo vagona zaškripa,
po tračnicah se premika.*

*Vsak dan enak
monotoni korak,
red čist krepak.*

*Odprti so tiri v svet,
vlak drvi skozi okna puščave,
prek krasa, posoške doline, onkraj
meja.*

*Stisnila je roka pest
in premagane so bile
prepreke poti v svet.*

Tomšič Miroslav

Dodatni popusti za člane obalnega sindikata Koper

Seznam ugodnosti, do katerih so upravičeni člani Obalnega sindikata Koper se bo v prihodnje še dopolnjeval. Tokrat objavljamo še nekaj dodatnih ugodnosti, ki jih seveda uveljavljate lahko samo s člansko izkaznico. O vseh dodatnih spremembah vas bomo sproti obveščali na straneh našega glasila.

1. V Izoli vam prodajalna daril in spominkov "Marie Anne", na Ljubljanski 28, nudi 10 odstoten popust za nakup nad vrednostjo 200 din.

2. Do konca letošnjega leta vam "Lantern Poreč" - Zdravilišče Istarske toplice nudijo 10 odstotkov popusta za počitniške in medicinske storitve (tudi za družinske člane).

3. Delikatesa Tis, Lazarevič Dragan V Luciji, Šolska 10, vam nudi 10 odstoten popust pri nakupu nad 100 din.

4. Drogerija - Barve v Piranu, Župančičeva 1, vam pri nakupu nad 100 din nudi 5 odstotkov popusta.

5. Mesnica "Vaš mesar", Novel Germano, v Luciji, Šolska 18, vam nudi 3 odstotke popusta pri nakupu od 150 do 500 din, 5 odstotkov popusta pa pri nakupu nad 500 din.

6. Avtomehanik Boris Levac pri Tomosovem parkirišču v Kopru vam nudi 10 odstotkov popusta za avtomehanske storitve in prevzem avtomobila na domu s pripravo ter izvedbo tehničnega pregleda.

7. Trgovina "Merendina" - Paliska Carmen, v Izoli, Postojnska 4, vam nudi 8 odstotkov popusta pri nakupu nad 300 din za vse mesne izdelke.

8. Boutique Calypso, Ivanič Nevenka iz Pirana, cesta JLA 23, vam nudi 10 odstotkov popusta pri nakupu blaga za znesek nad 500 din.

9. Čevljarstvo Mitruševski Mladen v Izoli, Ob starem zidovju 11, vam nudi 10 odstotkov popusta pri popravilu čevljev.

Toliko zaenkrat. Seznam ugodnosti bomo sproti dopolnjevali.

S fotoobjektivom po Luki

Fantje, mirno morje

Avgust in začetek septembra sta bila vroča

Gasilec Gabrijel Štravs: "Skrb za gasilsko vozilo je naše redno delo"

Posnetek kot pohvala. Zakaj, sami presodite

PREDLAGAM – SPRAŠUJEM

PET MINUT ZA NAŠE GLASILO

Želim, da mi odgovorite na naslednje vprašanje

Na gornje vprašanje bi mi lahko odgovorili:

PREDLAGAM, da nas obiščete ali da v Luškem glasniku več pišete o naslednji temi ali področju:

Podpis: _____

PRIPIS: rubriko izpolnite, izrežite in pošljite na naslov uredništva (v kolikor vprašanje ali predlog presega nakazani prostor uporabite dodaten list).

Naš nasvet

država	omejitve hitrosti (km/h)		alkohol v krvi (v promile)
	v naseljih	izven naselij	
Avstrija	50	100	0,8
Belgija	60	90-120	0,8
Bolgarija	60	80	0,0
ČSFR	60	90	0,0
Danska	50	80	0,8
Finska	50	80	0,5
Francija	60	90	0,8
Grčija	50	80	0,5
Irska	48	88	1,0
Italija	50	90	0,8
Luksemburg	60	90-120	0,8
Nizozemska	50	80-110	0,5
Norveška	50	80	0,5
Poljska	60	90	0,2
Portugalska	60	90	0,0
Romunija	60	70-90	0,0
Švica	50	80	0,8
Španija	60	90	0,8
Turčija	50	90	0,0
ZRN	50	100	0,8

Opomba: Na avtocestah so omejitve postavljene nekoliko višje, med 100 in 130 km/uro.

Ko vozite po tujih cestah, upoštevajte omejitve. V različnih državah obstajajo različne omejitve glede tega, s kolikšno hitrostjo lahko vozite svojega jeklenega konjička v naseljih in izven naselja, kjer sicer niso velike razlike. Večje razlike pa so v tem, koliko alkohola lahko imate v krvi.

Nova špediterska stavba odpira vrata

V novo špeditersko stavbo na Vojkovem nabrežju 30 a v Kopru se bodo vselila podjetja Transjug, Transagent, Transšped, Jadroagent in Jugoinspekt.

Novozgrajeni objekt ima pet etaž in kletne prostore. Četrta in peta etaža sta bili zgrajeni za prosto prodajo na trgu, vendar smo izvedeli, da vsi poslovni prostori še niso oddani. Med doslej znanimi najemniki oziroma kupci poslovnih prostorov v novi stavbi je poleg Splošne plovbe iz Portoroža, Dubrovnikšpeda in Srbijeprevoza tudi več manjših zasebnih podjetij.

Zakaj športne aktivnosti v našem podjetju ne zaživijo?

Že dalj časa ugotavljam, da v našem podjetju šport izgublja veljavo in pomen in preteklih let. Zato smo letos popestrili aktivnosti v organizirani športni rekreaciji, ki pa na žalost zopet niso zaživele. Da je temu tako, pogledjmo primere:

- Organizirali smo športno rekreacijo pod strokovnim vodenjem za ženske v telovadnici Srednje prometne šole v Kopru, vsak ponedeljek od 20. do 21.30 ure. Udeležba je bila izredno skromna, samo 9 žensk.

- Organizirali smo športno rekreacijo za moške prav tako v telovadnici Srednje prometne šole v Kopru, vsak petek od 20. do 21.30 ure. Udeležba - izredno skromna.

- Rezervirali smo kegljišče, balinišče, tenis igrišča v Vanganelu, imamo svoja igrišča ob Domu luških delavcev v Prisojah. Vendar tudi tu ni željene udeležbe.

Če naj k temu dodam, da je športna rekreacija izredno pomembna za ohranjanje našega zdravja in dobrega počutja, kar še posebej velja za tiste, ki svoje delo opravljajo pretežno sede, bi lahko brez zadržkov pripisali krivdo le tistim, ki se tega ne zavedajo.

Zato bi ob tej priložnosti izrazil željo, da bi se čimveč naših delavcev le vključilo v dane možnosti, saj se lahko pohvalimo tudi s tem, da smo eno redkih podjetij, ki te možnosti sploh imajo.

Sonja Poljšak

LUŠKI GLASNIK, glasilo podjetja "Luka Koper". Izdajatelj: delavski svet podjetja - družbeni organ: odbor za informiranje. Uredniški odbor: Alda Bizjak, Nadja Šergo, Tanja Mahnič, Stevo Maksić, Ivan Kranjc, Magda Sladić in Halib Šečić. Urednik-novinar Zoran Vlajič. Po mnenju sekretariata za informiranje SRS je glasilo opravičeno temeljnega davka na promet proizvodov. Glasilo izhaja mesečno v nakladi 1700 izvodov. Naslov uredništva: Luka Koper, Vojkovo nabrežje 38, p.p. 87, 66001 Koper, tel. (066) 34-141, int. 318. Stavek in montaža: Primorske novice, Koper. Tisk: Tiskarna VEK - Koper